

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

70.P-380/2019

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Maji Jurovicki, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKO DRUŠTVO SKLADATELJA, OIB: 56668956985, Zagreb, Berislavićeva 9, koga zastupa Pavle Fellner, odvjetnik u Zagrebu, Jurišićeva 1a protiv tuženika GENUS d.o.o., OIB: 53374719414, Bjelovar, Augusta Šenoe 7, zastupano po punomoćnicima iz OD Vidović & Vidović iz Varaždina, Kratka ulica 2/1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 13. studenog 2019. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, objavljene dana 25. studenog 2019.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u visini od 33.402,78 kn koja je tražbina pod točkom A) Bezuvjetne tražbine u Tablici ispitanih tražbina pod rednim brojem 37, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/145) po stopi od 8,14% godišnje, odnosno u slučaju promjene po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, na tu tražbinu nižeg isplatnog reda (čl. 72. st. 1 t. 1. SZ) koja kamata teče od dana otvaranja predstečajnog postupka 31.01.2017. godine pa do isplate.

II Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 15.740,00 kn, sve uroku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbu tvrdi da je u skladu sa Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 167/03) kao udruga autora ovlašten za davanje odobrenja za priopćavanje javnosti autorskih glazbenih djela, za Hrvatsku udrugu za zaštitu izvođačkih prava, za HUZIP za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača te za Udrugu za zaštitu, prikupljanje i raspodjelu naknada fonogramskih prava ZAPRAF, time da bez odobrenja tužitelja nije moguće javno korištenje autorskih glazbenih djela, snimaka umjetnika izvođača i fonograma.

Obrazlažući tužbu tužitelj navodi da je tuženik u svojim objektima hotelu "Istra", u Varaždinu, Ivana Kukuljevića 6 i u kavani "Grand" u Varaždinu, Ivana Kukuljevića 6

iskorištavao autorska glazbena djela, snimljene izvedbe umjetnika izvođača i fonograme, iako za isto nije ishodio odobrenje niti je u tom pravcu zaključio sporazum sa tužiteljem.

U odnosu na visinu tužbenog zahtijeva za hotelu "Istra", u Varaždinu, Ivana Kukuljevića 6 tužitelj je kao element za utvrđivanje tarife, temeljem odgovarajućih propisa koje citira u tužbi i prilaže uz tužbu, uzeo u obzir da se radi o sobama hotela kapaciteta do 100 gostiju, radnim vremenom do 24 sata, pa se na tuženika primjenjuje Pravilnik o autorskoj naknadi, Tbr.5.1. a u odnosu na Pravilnik o izvođačkoj naknadi primjenjuju se odredbe Tbr. 2.1a te u odnosu na Pravilnik o fonogramskoj naknadi primjenjuju odredbe Tbr.2.1. a.

U odnosu na visinu tužbenog zahtijeva za kavanu "Grand" u Varaždinu, Ivana Kukuljevića 6 tužitelj je kao element za utvrđivanje tarife, temeljem odgovarajućih propisa koje citira u tužbi i prilaže uz tužbu, uzeo u obzir da se radi o kavani kapaciteta od 31 do 100 osoba, radnim vremenom do 24 sata, gradovi i općine s više od 10.000 stanovnika - kategorija B, pa se na tuženika primjenjuje Pravilnik o autorskoj naknadi, Tbr.4.1. i 4.2.b. a u odnosu na Pravilnik o izvođačkoj naknadi primjenjuju se odredbe Tbr. 1.1 i Tbr.1.2.b te u odnosu na Pravilnik o fonogramskoj naknadi primjenjuju odredbe Tbr.1.1 i Tbr.1.2.b.

U svom odgovoru na tužbu tuženik poriče sve navode iz tužbe ističući kako nije navedeno tko su članovi udruge odnosno koji umjetnici, autori i izvođači su sa navedenim udrugama sklopili ugovore i na osnovu koji ugovora postoji ovlaštenje tužitelja za davanja odobrenja javnog korištenja autorskih djela snimaka umjetnika izvođača i fonograma jer temeljem tako sklopljenih ugovora i danih ovlaštenja pojedinih autora tužitelj može tražiti, određenu naknadu za javno korištenje autorskih glazbenih djela, snimaka umjetnika izvođača i fonograma. Tuženik u ugostiteljskom objektu Hotel Istra u Varaždinu, Ivana Kukuljevića 6, nije iskorištavao autorska glazbena djela, snimljene izvedbe umjetnika izvođača i fonograme, dok se je isto koristio u kavani Grand u Varaždinu, Ivana Kukuljevića 6. Utvrđivanje naknade odredio je tužitelj donošenjem svojih Pravilnika, koji u konkretnom slučaju nisu primijenjeni na pravilan način, obzirom Hotel Istra nema mogućnosti korištenja glazbenih djela u sobama hotela, tako da su i izdani računi u tom djelu, u odnosu na tuženika potpuno neosnovani. Prema navodima tužbe, tužitelj je tuženika evidentirao kao korisnika za plaćanje naknade iako nije navedeno na koji način je do takvog saznanja tužitelj došao, obzirom nije utvrđivano stanje hotela odnosno soba jer u tom slučaju bi i utvrdio da tuženik nije obveznik na način kako ga tretira tužitelj. Tuženik, temeljem navedenog nije dužan platiti naknadu za priopćavanje javnosti predmeta zaštite za razdoblje od 01.01.2013. do 30.06.2014. u mjesečnom iznosu od 843,76 kn odnosno ukupno 15.187,62 kn. Tuženik izvršene kontrole javnog korištenja autorskih glazbenih djela vršio je isključivo u kavani Grand iako su zapisnici o izvršenim kontrolama naznačeni za objekt Hotel Istra, obzirom se radi o istoj adresi, što je vidljivo iz navoda tužbe tako da tužitelja neosnovano tvrdi da je tuženik priopćavao javnosti autorska djela snimljene izvedbe umjetnika izvođača i fonograme u hotelskim sobama, kapaciteta do 100 gostiju. Također tužitelj je neosnovano na kavani Grand, Kukuljevićeva 6 (Hotel Istra) primijenio navedene Pravilnike jer je pogrešno uzreo da se radi o kavani kapaciteta od 31 do 100 osoba obzirom predmetna kavana je kapaciteta 30 osoba, iz kojeg razloga su izdani mjesečni računi u iznosu od 387,00 kn djelomično neosnovani kao i ukupno navedeni duga tuženika u iznosu od 4.644,00 kn slijedom čega predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Tužitelj je izvijestio sud da je tuženik Heres d.o.o OIB: 16602457911 pripojeno trgovačkom društvu Genus d.o.o. OIB: 53374719414.

Tužitelj je izvijestio sud podneskom od 28.4.2017 da je rješenjem St-15/17 od 21. travnja 2017. Trgovačkog suda u Varaždinu tužitelju osporena tražbina u ukupnom iznosu od 33.402,78 kn te je tužitelj kao vjerovnik upućen na nastavak započete parnice u roku od 8 dana.

Sud je rješenjem P-1890/2014 od 7. prosinca 2018. utvrdio prekid postupka jer je tuženik rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu Tt-16/2753 od 23. lipnja 2016. brisan iz sudskog registra.

Sud je rješenjem, po prijedlogu tužitelja od 12. prosinca 2018., nastavio prekinuti postupak koji se dalje nastavio voditi pod novim poslovnim brojem P-380/2019.

Sud je u dokaznom postupku prema čl. 220. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/94, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08; 57/11, 148/11 i 25/13 u daljnjem tekstu: ZPP) proveo dokaze uvidom u dokumentaciju koju je tužitelj dostavio u spis i to u izvadak iz sudskog registra (list 9 do 11 spisa), u ispis izdanih R1 obračuna za stalnog korisnika (list 11 i 12, 21 i 22 spisa), u obračun naknade za javno korištenje glazbe (list 13 i 14, 23 spisa), u dopis tužitelja tuženiku (list 15, 24 spisa), u zapisnike o izvršenoj kontroli (list 16 do 20, 25 do 27 spisa), u Pravilnik u izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela, te naknadama za korištenje glazbenih izvedbenih materijala (Narodne novine br. 1/97 i 75/97), (list 28 do 32 spisa), u Ugovor o poslovnoj suradnji i zaštiti autorskih i izvođačkih prava te prava proizvođača fonograma za razdoblje nakon 01.01.2005. godine (list 33 do 38 spisa), u Rješenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo od 29. rujna 2004. godine (list 39 spisa), u Rješenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo od 27. ožujka 2007. godine (list 40 spisa) u Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača (list 41 do 44 spisa), u ispis internetskih stranica za hotel "Istra" (list 51 do 53 spisa), u ugovor br. 01/2013 (list 61 do 64 spisa), u ugovor o zakupu (list 65 do 68 spisa), u ugovor o obavljanju stručnog nadzora (list 70 spisa), u rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu St-15/17 od 21. travnja 2017. (list 91 do 104, 146 do 159 spisa), u obračun zateznih kamata (list 105 do 108 spisa), u presudu Prekršajnog suda u Varaždinu Pp G-1318/15 (list 129 do 131 spisa), u presudu Prekršajnog suda u Varaždinu Pp G-107/16 (list 132 do 137 spisa), u prijavu tražbine (list 163 i 164 spisa), u prijedlog dužnika za otvaranje predstečajnog postupka (list 165 do 174 spisa), saslušao svjedoke Tomislava Sokač, Tihomira Grabar i Davora Čivrak.

Nakon savjesne i brižljive ocjene kako svakog dokaza zasebno tako i svih dokaza zajedno, a na osnovi odredbe čl. 8. ZPP-a, ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Tužiteljeve ovlasti za naplatu javnog korištenja predmeta zaštite, odnosno glazbe proizlaze iz čl. 157. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (Narodne novine br. 167/03 i 79/07), što tuženik nije niti osporavao.

Nesporno je da tuženik ima ugostiteljske objekte te da nema regulirano pitanje odobrenja i plaćanja naknade za javno korištenje glazbe, provedenom kontrolom koju su izvršili kontrolori tužitelja utvrđeno je da svira domaća i strana zabavna glazba putem glazbene linije.

Ovakvim ozvučenjem omogućava se javno korištenje autorskih djela u objektu tuženika i s obzirom da je prostor tuženika pristupačan svim pripadnicima javnosti u smislu članka 3. st. 4. navedenog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima.

Tužitelj je Udruga koja ovakvo odobrenje daje i naplaćuje naknadu bez obzira na vrstu glazbe, imena autora te uređaja preko kojih se ova djela priopćuju. Prema tome, tuženik je imao obavezu podnijeti zahtjev za odobrenje korištenja određene vrste glazbenih djela u smislu odredbe članka 160. navedenog Zakona. Prema odredbi članka 162. tuženik je dužan za korištenje zaštite plaćati određenu naknadu, pa kako ona nije određena ugovorom između stranaka, to u smislu stavka 2. navedenog članka plaća naknadu prema cjeniku Udruge. Obračun naknade koja se potražuje ovom tužbom izvršena je u skladu sa cjenikom Udruge, i Pravilnikom o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za (NN 1/97. i NN 75/97.).

Nakon što je tuženik evidentiran kao korisnik, istom je poslan dopis upozorenja u kojem je navedeno da je evidentiran kao korisnik predmeta zaštite bez odobrenja, te da je dužan regulirati sve odnose koji nastaju iz osnova priopćavanja javnosti predmeta zaštite sa tužiteljem, na što nije reagirao, a kako do zaključenja rasprave nije dokazao da bi nešto od utuženog iznosa platio, to je valjalo usvojiti zahtjev tužitelja.

Uvidom u dokumentaciju koju je tužitelj priložio u spis, sud je utvrdio da je tužitelj naknadu obračunao za predmetni period prema vrsti objekta i načinu korištenja glazbe.

Uvidom u zapisnike o izvršenoj kontroli javnog korištenja glazbenih i autorskih djela utvrđeno je da je tuženik koristio autorska glazbena djela putem glazbene linije te da su zapisnici potpisani od odgovorne osobe.

Uvidom u Pravilnik o naknadama za izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela, te naknadama za korištenje glazbenih izvedbenih materijala (Narodne novine br. 80/92), i to čl.1. i 2. tog Pravilnika utvrđeno je da se naknada za izvođenje glazbe plaća prema tarifi.

Pravilnikom o izmjenama i dopunama navedenog Pravilnika (Narodne novine br. 1/97) izmijenjena je i dopunjena Tarifa naknada za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela, a uvidom u navedenu tarifu sud je ocijenio da je tužitelj pravilno obračunao predmetnu naknadu. Tarifa je obračunata sukladno vrsti predmetnog objekta.

Iz saslušanja svjedoka Tomislava Sokač utvrđeno je da je on zaposlen kod tužitelja na radnom mjestu kontrolora korištenja autorskih glazbenih djela u javnim prostorima, a u sporno vrijeme 2014. i 2015. je radio kao kontrolor, broj ovlasti: 1960 i nekoliko puta je bio u Varaždinu u kontroli u objektima tuženika i to u Hotelu Istra i kavani Grand koja je u sklopu navedenog hotela. U kavani je bila glazbena linija u funkciji, a pregledao je i sobe hotela u kojima su bili tv prijamnici u funkciji, a svaki put je sačinio zapisnik o zatečenom, koji zapisnik je potpisivala voditeljica objekta, koja na zapisnike nije imala primjedaba, a jedan primjerak zapisnika uvijek ostaje kod korisnika ukoliko ga želi primiti, a navodi kako u ovom slučaju nije bilo problema. Odgovarajući na pitanje punomoćnika tužitelja da li je utvrđivao kapacitet objekta kavane Grand, pojašnjava kako je kapacitet bio utvrđen prijašnjim kontrolama, ali misli da bi spadao u kategoriju od 31 do 100 sjedećih mjesta. Svjedok navodi kako je zapisnik na listu 20 spisa sačinio on, a što je vidljivo iz broja ovlasti 1960.

Odgovarajući na pitanje punomoćnika tuženika da li kavana ima poseban ulaz ili je ulaz iz hotela pojašnjava da se u kavanu može ući i kroz poseban ulaz s ceste, ali i kroz glavni ulaz kroz hotel, nasuprot recepcije.

Iz saslušanja svjedoka Tihomira Grabar utvrđeno je da je on radio kod tužitelja na radnom mjestu kontrolora korištenja autorskih glazbenih djela u javnim prostorima, a u sporno vrijeme 2014. i 2015. je radio kao kontrolor, broj ovlasti: 1977 i nekoliko puta je bio u Varaždinu u kontroli u objektima tuženika i to Hotel Istra i kavani Grand koja je u sklopu navedenog hotela. U kavani je bila glazbena linija u funkciji, a pregledao je i sobe hotela u kojima su bili tv prijamnici u funkciji. Svaki put je sačinio zapisnik o zatečenom, koji zapisnik je potpisivala voditeljica objekta, koja na zapisnike nije imala primjedaba, a jedan primjerak zapisnika uvijek ostaje kod korisnika ukoliko ga želi primiti, a navodi kako u ovom slučaju nije bilo problema.

Iz saslušanja svjedoka Davora Čivrak utvrđeno je da je on radio kod tužitelja na radnom mjestu kontrolora korištenja autorskih glazbenih djela u javnim prostorima, a u sporno vrijeme 2014. i 2015. je radio kao kontrolor, broj ovlasti: 1962. Sjeća se da je bio jednom u kontroli, da se na recepciji predstavio kao djelatnik tužitelja koji vrši redovnu kontrolu javnog korištenja autorskih glazbenih djela, a na recepciji je bila gospođa Andrijana Peharda koja se predstavila kao voditelj hotela i koja ga je odvela u jednu sobu u kojoj je bio tv prijemnik, a hotel ima 11 soba. Gospođa Peharada nije imala nikakvih primjedaba na zapisnik. Sjeća se da ju je upozorio da postoji dugovanje prema tužitelju te da bi bilo dobro da se javi u pravnu službu radi sklapanja ugovora jer je tada naknada za javno korištenja autorskih glazbenih

djela povoljnija i gospođa se s tim složila, a da li je ugovor sklopljen nije mu poznato jer to nije dio njegovog posla. Sjeća se da je prilikom navedene kontrole utvrdio da u kavani ne svira glazba taj tren. Pojašnjava da je sigurno izvršio kontrolu i u kavani jer uvijek, prilikom kontrole, se obuhvate i svi prateći objekti, kao što su caffe barovi, restorani i fitness centri i sl. te ako na zapisniku nije navedeno ništa o kavani to znači da u tom trenu u kavani nije svirala glazba.

Sud je u cijelosti prihvatio iskaze saslušanih svjedoka Tomislava Sokač, Tihomira Grabar i Davora Čivrak kao istinite i vjerodostojne, cijeneći iste neposredno uvjerljivim i logičnim te u potpunom suglasju s drugim izvedenim dokazima, naročito sa zapisnicima koje su sastavili kao kontrolori.

Uvidom u dokumentaciju u spisu ovaj sud je utvrdio da je tužitelj ispostavljao tuženiku obračune naknade za javno korištenje glazbe u kojima su utvrđeni kriteriji za obračun autorske naknade kao i naknade umjetnika izvođača i proizvođača fonograma.

Nadalje, iz zapisnika o izvršenoj kontroli javnog korištenja autorskih glazbenih djela sud je utvrdio da je tuženik u utuženom razdoblju iskorištavao predmet zaštite u svojim ugostiteljskim objektima i to u hotelu Istra i kavani Grand putem glazbene linije i tv prijemnika, a što tuženik tijekom postupka nije niti osporio.

Ugostiteljski objekti tuženika nisu zatvorenog, nego otvorenog, pristupačnog i javnog karaktera, jer postoji mogućnost da širi krug osoba dođe u predmetni objekt što odgovara pojmu javnosti i javnog korištenja autorskog djela u smislu odredaba čl. 3. ZAPSP.

Prema odredbama čl. 18. ZAPSP-a autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristima od njega činiti što ga je volja te svakoga drugoga od toga isključiti, dok u skladu s odredbama čl. 125. istoga Zakona ista prava ima i umjetnik izvođač, a na temelju odredaba čl. 133. toga Zakona i proizvođač fonograma. Svoja autorska i srodna prava autori odnosno umjetnici izvođači i proizvođači fonograma mogu – u skladu s odredbama čl. 154., 155. i 156. ZAPSP-a – ostvarivati bilo individualno bilo kolektivno, tj. putem udruge nositelja prava koja za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo i ispunjava uvjete iz čl. 157. ZAPSP-a. Tužitelj je kao udruga dobio odobrenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo Republike Hrvatske za kolektivno ostvarivanje prava autora, umjetnika izvođača i proizvođača fonograma na koje se i odnosi predmetna tužba.

Tuženik kao korisnik predmeta zaštite dužan je, prema odredbi čl. 160. st. 1. ZAPSP-a, prije početka korištenja predmeta zaštite podnijeti odgovarajućoj udruzi za kolektivno ostvarivanje – ovdje tužitelju, zahtjev za odobrenje korištenja određene vrste predmeta zaštite, a tuženik u predmetnom slučaju nije predočio dokaze da je postupio u skladu s navedenom zakonskom obavezom. Stoga se, u skladu s odredbom čl. 162. st. 1. ZAPSP-a, naknada određuje i naplaćuje prema cjeniku tužitelja, tj. prema Pravilniku o naknadama za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela (NN 80/92 i 1/97), Pravilniku o naknadama za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača (NN 1/97) te Pravilniku o naknadama za iskorištavanje fonograma (NN 116/00) te Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela te naknadama za korištenje glazbenih izvedbenih materijala od 10. listopada 2006. godine, Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača od 09. studenog 2006. godine i Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za iskorištavanje fonograma od 31. listopada 2006. godine (sve objavljeno u službenom glasilu Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo 1/2007), koje je Pravilnike tužitelj pravilno primijenio ističući svoj tužbeni zahtjev.

Ovaj sud smatra da je tuženik iskorištavao predmet zaštite u utuženom razdoblju, a za isto nije ishodio odobrenje niti platio naknadu.

Nad tuženikom je pokrenut predstečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Varaždinu i tužitelju je rješenjem St-15/2017 od 21. travnja 2017. kao vjerovniku osporena tražbina u ukupnom iznosu od 33.402,78 kn a koja tražbina je upravo utuženi iznos u ovom postupku pa je tužitelj kao vjerovnik upućen na nastavak započete parnice u roku od 8 dana što je tužitelj i učinio podneskom od 28.4.2017. i predložio da se provede postupak radi utvrđenja osporene tražbine.

Među strankama je sporno da li je tužitelj svoju tražbinu prijavio u predstečajnom postupku kao i da li se prijedlog dužnika za otvaranje predstečajnog postupka u kojem je navedena upravo ova parnica može smatrati prijavom.

Uvidom u rješenje St-15/2017 od 21. travnja 2017. Trgovačkog suda u Varaždinu utvrđeno je da tražbina koja je predmet ovog postupka obuhvaćena citiranim rješenjem te se nalazi u tablici ispitanih tražbina pod rednim brojem 37 i upravo je navedeno da je iznos obveze naveden prema izvješću dužnika, odnosno da je dužnik sam prijavio tražbinu koja je predmet ovog postupka, a tužitelj je prijavio preostali dio tražbine nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka.

Temeljem čl. 17. st. 1 toč. 12 Stečajnog zakona (NN 71/15 i 104/17, dalje SZ-a) navedeno je da se popis imovine i obveza dužnika sastoji od postupaka pred sudovima ili javnopravnim tijelima u kojima je dužnik stranka i visinu ili opis tražbine koja je predmet postupka, a iz prijave tuženika kao dužnika utvrđeno je da je tuženik prijavio upravo tražbinu iz ovog postupka. Isto tako treba napomenuti da je predstečajni povjerenik imao pravo žalbe na rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama St-15/2017 od 21. travnja 2017. Trgovačkog suda u Varaždinu, ali se nije žalio.

Dakle, temeljem čl. 269. i 270 SZ-a utvrđeno je postojanje tražbine tužitelja prema tuženiku i odlučeno je kao u toč. I izreke.

Odluka o troškovima postupka iz toč. II izreke presude temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a.

Tužitelju je kao potreban priznat trošak zastupanja po odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine, broj 142/12; dalje: OT), i to: za sastavljanje tužbe i podneska 10.4.2015, 26.11.2015., 28.4.2017., 12.12.2018., u iznosu od po 1.000,00 kn (Tbr. 8/1 OT), za sastav podneska 20.3.2017., u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8/3 OT), za sastav podneska 28.8.2019. u iznosu od po 100,00 kn (Tbr. 8/3 OT), za zastupanje na ročištu 16.5.2016., 15.1.2018., 7.12.2018., 16.5.2019., 13.11.2019. u iznosu od po 1.000,00 kn (Tbr. 9/1 OT), za zastupanje na ročištu 29.1.2016., 6.5.2015., u iznosu od po 500,00 kn (Tbr. 9/5 OT) dakle ukupno 11.600,00 kn sve uvećano za 25% PDV-a u iznosu od 2.900,00 kn što ukupno iznosi 14.500,00 kn, kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 550,00 kn i na presudu u iznosu od 690,00 kn (čl. 20. st. 2., Tar.br.1.t.1. i Tar.br.2.t.1. Zakona o sudskim pristojbama „Narodne Novine“, broj 26/03, 125/11 i 157/13), dakle, tužitelju je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 15.740,00 kn.

U Zagrebu 25. studenog 2019.

SUDAC:

Maja Jurovicki

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana primitka pisanog otpavka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka

nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. U sporu male vrijednosti (do 50.000,00 kn) presuda se ne može pobijati žalbom zbog nepotpuno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Odluka se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 1.,2.,4.,5.,6.,8.,9.,10. i 11. Zakona o parničnom postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA

- tužitelju po pun. uz nalog za pristojbu na presudu u iznosu od 400,00 kn
- tuženiku po pun.
- kal. 30 dana

Dokument je elektronički potpisan:

MAJA JUROVICKI

Vrijeme potpisivanja:

25-11-2019

14:30:36

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=JUROVICKI

G=MAJA

CN=MAJA JUROVICKI

Broj zapisa: 17891-a7503

Kontrolni broj: 01e21-e424a-78fb5

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA JUROVICKI, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.